

UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

Przedkładany projekt ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, zwanej dalej ustawą CEIDGiPIP, zastępuje dotychczasowe przepisy dotyczące Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) zawarte w rozdziale 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) oraz przepisy rozdziału 2a wspomnianej ustawy regulujące zasady działania pojedynczego punktu kontaktowego. Zaproponowana nowa ustawa w zakresie CEIDG i Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP), jest konsekwencją uchylenia SDG i zastąpienia jej w zakresie wyłączającym przedmiotowe uregulowania – ustawą Prawo przedsiębiorców.

2. Potrzeba i cel regulacji

Jak wyżej wskazano, nowa ustawa CEIDGiPIP zastępuje dotychczasowe regulacje wynikające z uchylanej SDG. Nowa ustawa systematyzuje przede wszystkim dotychczasowe przepisy zawarte w rozdziale 3 dotyczącym CEIDG, odzwierciedlając w większości obowiązujący stan prawny. Niemniej, po blisko 6 latach działania systemu teleinformatycznego CEIDG warto zaproponować kolejne rozwiązania prawne mające na celu sprawniejszą i skuteczniejszą obsługę przedsiębiorców, poprzez m.in. zmniejszenie ilości danych wpisowych, uproszczenie procesu rejestracji i zmiany danych we wpisie w CEIDG, a także ułatwienie zawieszania i wznawiania wykonywania działalności.

Projekt ustawy ma na celu również – oprócz zastąpienia nową ustawą dotychczasowych przepisów tak w zakresie CEIDG, jak i pojedynczego punktu kontaktowego – m.in.:

- 1) **umożliwienie udostępniania w CEIDG rejestru pełnomocnictw, prokury oraz zarządu sukcesyjnego;**
- 2) **dokonanie nowego podziału danych wpisywanych do CEIDG na dane ewidencyjne przedsiębiorcy i dane informacyjne o przedsiębiorcy;**
- 3) **wprowadzenie zasady automatycznego wznowienia wykonywania działalności po upływie wskazanego przez przedsiębiorcę okresu zawieszenia;**
- 4) **realizację – wynikającą z Prawa przedsiębiorców – zasady możliwości zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na czas nieokreślony (obecnie dopuszczalny okres wynosi co do zasady maksymalnie 24 miesiące);**

- 5) wprowadzenie zasady, że zmiany danych informacyjnych o przedsiębiorcy można dokonać w dowolnym terminie;
- 6) ograniczenie zakresu danych zawartych we wpisie do CEIDG nie związanych bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub nie wpływających istotnie na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego;
- 7) stworzenie podstawy prawej do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych gromadzonych przez ZUS i CRP-KEP, co będzie miało istotny wpływ na usprawnienie postępowań administracyjnych toczących się w ramach CEIDG;
- 8) w zakresie PIP – doprecyzowanie zadań organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dot. zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej (zakresem obowiązku informacyjnego będą objęte także zagadnienia związane z kontrolą sprzętu i inspekcjami lokali wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej);
- 9) zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość wykorzystania ponownie wcześniej wprowadzonych do systemu danych.

3. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

CEIDG jest ewidencją przedsiębiorców, będących osobami fizycznymi, działających na terenie Polski. Kwestia tego, czy ma on charakter „rejestr” przedsiębiorców, należy jednak uznać za kontrowersyjną (np. w zakresie możliwości udzielania prokury) – przymiotu takiego odmawiała mu bowiem dotąd duża część doktryny. Wątpliwości w tej sprawie rozwiewa dopiero ustawa Prawo przedsiębiorców, która wyraźnie przyznaje CEIDG taki status. Ewidencja prowadzona jest od dnia 1 lipca 2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie nowelizacji przepisów SDG z dnia 19 grudnia 2008 r. Wcześniej ewidencje działalności gospodarczej prowadzone były przez gminy. Od czasu wejścia w życie nowelizacji obowiązuje nowy formularz wniosku CEIDG-1 do rejestracji działalności gospodarczej osób fizycznych, który zastąpił wcześniejszy formularz EDG-1. Wniosek CEIDG-1 stanowi jednocześnie zgłoszenie do ZUS/KRUS, GUS oraz naczelnika urzędu skarbowego. Wpis do CEIDG jest wolny od opłat.

Ogólna liczba przedsiębiorców zarejestrowanych w CEIDG wg stanu na koniec 2016 r. wyniosła ok. 2,5 mln.

Organ prowadzący CEIDG stale dąży do usprawnienia działania systemu oraz poprawy w funkcjonowaniu administracji obsługującej CEIDG. To uzasadnia propozycję kolejnych, nowych rozwiązań eliminujących obciążenia dla przedsiębiorców.

Obecne problemy i rzeczywisty stan wynikający z obowiązujących przepisów, a także uchylene ustawy SDG powodują konieczność dokonania analizy dotychczasowego funkcjonowania CEIDG, tak, by uprościć niezbędne procedury, a jednocześnie zapewnić taką jakość danych zawartych w ewidencji, która będzie miała korzystny wpływ na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Z kolei przepisy dotyczące PIP, zastępują dotychczasowe przepisy rozdziału 2a SDG, stanowiące transpozycję do polskiego systemu prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, w zakresie budowy i funkcjonowania pojedynczego punktu kontaktowego. Projekt przewiduje zmianę nazwy pojedynczego punktu kontaktowego na Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy. Powyższa zmiana jest podyktowana dotychczas poczynionymi obserwacjami, z których wynika, że brak wskazania w nazwie głównej roli pojedynczego punktu kontaktowego przyczynia się do ograniczenia jego rozpoznawalności wśród przedsiębiorców. Dotychczasowa nazwa nie kojarzy się przedsiębiorcom z miejscem, gdzie można drogą elektroniczną załatwić sprawę lub uzyskać potrzebne informacje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z wprowadzanymi przepisami, bez zmian pozostaje rola oraz główne zadania instytucji, jednakże poszerzono zakres obowiązków i uprawnień PIP w stosunku do obowiązków i uprawnień nadanych pojedynczemu punktowi kontaktowemu w dotychczasowej SDG. W zakresie proponowanych zmian jest również doprecyzowanie zadań organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dot. zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej. Proponowane zmiany mają m.in. na celu poszerzenie zakresu świadczonych usług przez PIP, w tym w szczególności wprowadzenie proaktywnych form komunikacji z przedsiębiorcami; usprawnienie procesów związanych ze zbieraniem od obywateli wniosków i sugestii dot. rozwoju działalności gospodarczej oraz praw i obowiązków przedsiębiorców; umożliwienie za pośrednictwem strony internetowej PIP dokonania opłat w formie elektronicznej za realizację procedur administracyjnych; usprawnienie procesów związanych z udzielaniem informacji na wniosek przedsiębiorcy na podstawie danych i informacji zgromadzonych w bazach wiedzy. Proponowane przepisy zobowiązują organy udostępniające informacje poprzez stronę internetową PIP do zapewnienia ich kompletności i aktualności oraz do stosowania przy ich tworzeniu prostego i zrozumiałego języka bez stosowania odwołań do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w innych przepisach. Proponowane przepisy pozwolą na zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość wykorzystania

ponownie wcześniej wprowadzonych do systemu danych. W porównaniu do stanu obecnego, ulegnie rozszerzeniu zakres informacji zawartych w Punkcie. Obowiązek zamieszczania informacji będzie dotyczył także zasad i warunków kontroli oraz inspekcji wykonywania działalności gospodarczej.

4. Różnica pomiędzy dotychczasowym projektowanym stanem prawnym

Art. 2 ust. 2.

Obecnie przepisy art. 23 ust. 3 SDG wskazują na zadania CEIDG, zaznaczając, że należy do nich m.in. ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi. Zapisy te zostały przeniesione do projektu ustawy CEIDGiPIP, a następnie rozszerzone i rozwinięte. Zakłada się, że wykreślona z ewidencji osoba nie jest już przedsiębiorcą, niemniej CEIDG publikuje określone informacje (tzw. historia wpisu). Konieczne jest stworzenie wyraźnej podstawy prawnej do publikowania informacji o składanych przez przedsiębiorcę wnioskach, które tworzą „historię przedsiębiorcy”. Udostępniane będą również informacje niepodlegające dotąd wpisowi do CEIDG – informacje o pełnomocniku, prokurencie i zarządcy sukcesyjnym.

Art. 3 ust. 2.

Proponowany zapis odnosi się do materii regulowanej obecnie przez art. 24 SDG. Zmiana (w stosunku do obowiązującego stanu prawnego) uwzględnia wyniki uzgodnień pomiędzy Ministerstwem Cyfryzacji a Ministerstwem Rozwoju o możliwość składania wniosków m.in. za pośrednictwem banków.

Art. 4 ust. 1 i 2.

Omawiany przepis proponuje dokonania podziału danych wpisowych na dane ewidencyjne i dane informacyjne o przedsiębiorcy. Dodatkowo wpis będzie zawierał informacje o zarządcie sukcesyjnym. Podział ten jest niezbędny, ponieważ w art. 14 CEIDGiPIP dokonano zmiany w zakresie terminów (względem obecnego art. 30 ustawy SDG) na składanie wniosków o zmianę wpisu i wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG. W sprawach danych ewidencyjnych – najważniejszych z punktu widzenia zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego – zachowany zostanie termin 7 dni na złożenie wniosku od dnia zmiany tychże danych. Dane informacyjne przedsiębiorca będzie mógł natomiast zmienić w każdym czasie.

Ograniczenie danych wpisowych względem stanu obecnego

Ponad 5-letni okres funkcjonowania CEIDG oraz znaczna liczba pytań kierowanych do ministra właściwego ds. gospodarki w zakresie interpretacji przepisów SDG pozwala na stwierdzenie, że niektóre dane wskazane we wpisie są niepotrzebne, błędnie interpretowane lub nadmiarowe:

1) w rubryce „firma przedsiębiorcy” często wpisywane są nazwy zakładów, sklepów lub nazwa spółki cywilnej, jeśli przedsiębiorca zawarł umowę spółki cywilnej. Zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego firmą osoby fizycznej jest jednak jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy. Proponuje się, aby obligatoryjną daną wpisową w zakresie firmy przedsiębiorcy, było tylko jego imię/imięna i nazwisko. Dodatkowe określenia zawarte w firmie przedsiębiorcy byłyby natomiast danymi fakultatywnymi, wpisywanymi wyłącznie na wyraźne żądanie przedsiębiorcy;

2) „data urodzenia” jest zbędna w kontekście obowiązku podania przez przedsiębiorcę numeru PESEL. Podanie daty urodzenia może dotyczyć jedynie cudzoziemców i to tylko tych, którzy nie posiadają numeru PESEL. Dodatkowo przy rezygnacji z dokonywania wpisu adresu zamieszkania, CEIDG publikowałaby wszystkie dane z wyjątkiem nr PESEL (numer ten pozostanie tym samym jedyną daną niejawną);

3) ograniczenie ilości danych adresowych wpisywanych do CEIDG – wyłącznie do adresu do korespondencji, a także adresu miejsca wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, o ile przedsiębiorca poda ten ostatni w wniosku o wpis. Tym samym, w wielu przypadkach jedynym pewnym adresem przedsiębiorcy może okazać się adres do korespondencji (np. gdy prowadzi on działalność mobilną, bądź działalność w sieci). Adres zamieszkania od 1 stycznia 2017 r. nie jest już daną objętą wpisem do CEIDG. Adres głównego miejsca wykonywania działalności oraz dodatkowych miejsc jest natomiast często fikcją i pokrywa się – zwłaszcza u najmniejszych przedsiębiorców – z adresem zamieszkania lub adresami jego mieszkań. Należy w tym miejscu stwierdzić, że najważniejsze z punktu widzenia obrotu gospodarczego jest natomiast wskazanie w danych przedsiębiorcy takiego adresu, który umożliwi z nim skuteczny kontakt, zwłaszcza w postaci kontaktu listownego ze strony organów administracji publicznej. Istotna jest także możliwość umieszczenia we wpisie do CEIDG innych danych kontaktowych przedsiębiorcy, jak np. adresu prowadzonej strony internetowej, adresu mailowego, czy też numeru telefonu – informacje te mają kluczowe znaczenie szczególnie dla kontrahentów przedsiębiorcy;

4) wykreślenie informacji o istnieniu wspólności małżeńskiej z uwagi m.in. na to, że:

- dane te nie mają charakteru stricte ewidencyjnego – dotyczą kwestii majątkowych w stosunkach cywilnoprawnych;
- warunkiem wpływu tej informacji na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, w szczególności w zakresie stosunków zobowiązaniowych, jest jej prawdziwość i pełność, czego nie gwarantuje CEIDG. Wierzyciel przedsiębiorcy może bowiem dochodzić swojej należności także z majątku wspólnego tego przedsiębiorcy i jego

małżonka pod warunkiem, że małżonek ten wyraził zgodę na zaciągnięcie przez przedsiębiorcę zobowiązania. Oznacza to, że potencjalny kontrahent przedsiębiorcy, przed zawarciem z nim umowy, powinien upewnić się, czy małżonek przedsiębiorcy wyraża zgodę na zaciągnięcie zobowiązania. Niestety, informacja o istnieniu bądź ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej, będąca elementem wpisu w CEIDG, w żaden sposób nie zabezpiecza wierzyciela wtedy, gdy jest nieprawdziwa lub wtedy, gdy przedsiębiorca takiej informacji nie zamieścił, pomimo istnienia takiego obowiązku;

- CEIDG nie jest w stanie weryfikować prawdziwości tych danych – nie są to dane dopisywane z urzędu;
- wszystkie wpisy musiałyby mieć taką informację, by ewidencja była wiarygodna i zapewniała bezpieczeństwo obrotu gospodarczego, natomiast tzw. „stare” wpisy – tj. zmigrowane z organów gmin do końca 2011 r. - nie mają uzupełnionej tej danej wpisowej. Co więcej, obecnie system nie wymusza uzupełnienia tej informacji, jeśli taki zmigrowany przedsiębiorca składa wniosek o zmianę w zakresie innych danych. W związku z tym, żeby uwiarygodnić tę informację w CEIDG, należałoby wszcząć z urzędu postępowania o niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy danych zawartych w CEIDG. Wpisy zmigrowane – a więc bez tej informacji – stanowią ok. 60% wszystkich wpisów niewykreślonych (aktywnych, zawieszonych).

Art. 5 ust. 4 pkt 1.

Wynikająca ze wskazanego przepisu zmiana względem stanu obecnego polega na rezygnacji z integralnych części wniosku o wpis do CEIDG na rzecz załączników do takiego wniosku. Koncepcja ta wzorowana jest na VAT-R.

Istnieją liczne argumenty przemawiające za takim rozwiązaniem, w tym m.in.:

- wprowadzenie możliwości składania i przekazywania dodatkowych informacji nieobjętych wpisem, tj. zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych - „scalenie” wniosku CEIDG z odpowiednim formularzem ZUS powoduje, że znacząco zwiększa się liczba stron w formularzu (a przecież nie wszyscy przedsiębiorcy będą zgłaszać np. członków rodzin do ubezpieczenia). W ten sposób formularz staje się nieczytelny, a każda zmiana formularza nawet w zakresie drobnej zmiany odnoszącej się do ubezpieczeń społecznych automatycznie wiąże się z koniecznością przebudowy całego wniosku oraz uzgodnienia jego struktury technicznej (XML) z innymi organami, do których jest przekazywany on-line;
- chęć zapewnienia jednolitości wzoru wniosku zarówno składanego przez CEIDG, jak i bezpośrednio do właściwego organu, np. ZUS.

Art. 7 ust. 1.

Omawiany przepis stanowi regulację materii, o której traktuje obecny art. 26 ust. 1 ustawy SDG, i jest konsekwencją zmian, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 9 ust. 3.

Przepis ma na celu stworzenie podstawy prawnej do przechowywania danych zawartych już w CEIDG w celu „prewypełniania” wniosku o zmianę wpisu w CEIDG.

Obecnie przepis art. 27 SDG wymaga, aby każdy wniosek zawierał wszystkie dane wpisowe. Jedyny wyjątek w tym zakresie stanowi wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, w którym ostatnią nowelą SDG ograniczono ilość podawanych danych do zaledwie kilku (tj. firmy przedsiębiorcy, jego numeru PESEL [jeśli takowy posiada], daty urodzenia, numeru REGON [jeśli takowy posiada] oraz numeru NIP [jeśli takowy został nadany] wraz z informacją o jego unieważnieniu bądź uchyleniu)). Obowiązek, by wniosek zawierał wszystkie dane wpisowe, wydaje się być zbędny i jako taki utrudnia przedsiębiorcom jego wypełnienie. Powinna w związku z tym istnieć podstawa prawna do „zaciągania” wcześniej zgłoszonych danych. Zmniejszy to, a w niektórych przypadkach nawet całkowicie wyeliminuje, konieczność podawania tych samych danych. Niezbędne jest zatem stworzenie podstawy prawnej do przechowywania informacji niepodlegających wpisowi, np. informacji o naczelniku urzędu skarbowego i ubezpieczycielu, nazwie skróconej, w celu przekazania tych danych wraz z wnioskiem do odpowiednich organów oraz stworzenie podstawy prawnej do automatycznego uzupełnienia wniosku przedsiębiorcy składanego on-line o dane, które znajdują się we wpisie i zostały uprzednio wcześniej zgłoszone wnioskiem.

W przypadku wniosku papierowego rozwiązanie to polegać będzie na zmniejszeniu liczby rubryk formularza do wypełnia przez przedsiębiorcę. Natomiast organ gminy, który przekształca wnioski na wersję elektroniczną, będzie musiał uzupełnić tylko dane wskazane przez przedsiębiorcę. Pozostała część wniosku zostanie „prewypełniona” przez system CEIDG (np. właściwy naczelnik urzędu skarbowego). Identyfikacja takiego przedsiębiorcy, który wypełni tylko skrócone dane, następowałaby po jego NIP.

Art. 9 ust. 10.

Zapis ten wprowadza zasadę, że złożenie wniosku o wpis do CEIDG następuje tylko drogą elektroniczną w przypadku pełnomocników profesjonalnych, tj. biur rachunkowych (biorąc pod uwagę fakt, że księgowi, którzy obsługują firmę zatrudniającą powyżej 5 osób muszą składać deklaracje ZUS on-line – to wypływa stąd wniosek, że większość biur rachunkowych prawdopodobnie posiada podpisy elektroniczne, w związku z czym nic nie stoi na przeszkodzie, by czynności w CEIDG dokonywały one również w formie elektronicznej).

Art. 13.

Proponowany przepis zakłada, by w stosunku do stanu obecnego, uległ zmianie termin na złożenie wniosku w zakresie niepodjęcia działalności gospodarczej.

Nowelizacją ustawy SDG z dnia 25 września 2015 r. została wprowadzona instytucja „niepodjęcia działalności gospodarczej”. Zgodnie z art 29a ust. 1 SDG w przypadku dokonania wpisu do CEIDG, osoba fizyczna może złożyć wniosek o wpis do CEIDG wraz z informacją o działalności gospodarczej najpóźniej do końca upływu dnia poprzedzającego wskazaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej. Oznacza to, że przedsiębiorca, który np. w dniu 1.10.2016 r. złożył wniosek o wpis i wskazał jako datę rozpoczęcia działalności gospodarczej 1.10.2016 r. nie może złożyć wniosku o niepodjęciu działalności gospodarczej chociaż tego samego dnia zrezygnował z podjęcia działalności gospodarczej. W związku z powyższym należy przedsiębiorcom umożliwić złożenie wniosku w każdym terminie i podanie prawdziwych informacji. Należy zauważyć, że aktualnie nie wpłynęły informacje z innych organów, aby osoby, które zaznaczyły na formularzu opcję „nie podjąłem działalności gospodarczej” podały informacje nieprawidłowe.

Art. 14.

Przepis ten przewiduje rezygnację – w zakresie danych informacyjnych o przedsiębiorcy - z terminu 7 dni na dokonywanie zmian we wpisie i dokonywania wykreślenia przedsiębiorcy (obecny art. 30 ust. 1 SDG) - przy uwzględnieniu nowego podziału z art. 4 ust. 1 i 2 na dane ewidencyjne i dane informacyjne.

Zmiana ta jest adresowana do przedsiębiorcy, któremu rejestr CEIDG ma służyć jako zbiór danych o nim, kierowanych do innych uczestników obrotu gospodarczego. Należy przedsiębiorcy zaufać, dając mu swobodę i zarazem odpowiedzialność, w decyzjach podejmowanych w zakresie publikowania danych dotyczących jego działalności – w zakresie takich danych, jak m.in. informacje o zawieszeniu, rozpoczęciu, zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej. Zmiany we wpisie w zakresie tych danych przedsiębiorca będzie mógł dokonać w dowolnym terminie od zaistnienia okoliczności powodujących w skutkach konieczność złożenia wniosku o zmianę wpisu lub jego wykreślenie - w takim zakresie, aby wpis zawierał dane zgodne z rzeczywistym, faktycznym stanem rzeczy.

Praktyka ponad 5 lat funkcjonowania rejestru CEIDG pokazała, że termin 7 dni nie jest przez przedsiębiorców przestrzegany. Utrzymanie tego terminu względem danych ewidencyjnych takich jak adres, PKD, czy firma, jest jednak konieczne ze względu na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Natomiast w zakresie pozostałych danych, takich jak np. data zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, przedsiębiorca powinien mieć swobodę w jej odzwierciedleniu w CEIDG. Aktualnie przedsiębiorca, który wskazał we wniosku datę zaprzestania prowadzenia

działalności gospodarczej i wpis został wykreślony z CEIDG, nie ma możliwości dokonania korekty tej daty. Pomyłki dotyczą w szczególności błędnego rozumienia daty zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, którą jest ostatni dzień jej wykonywania. Natomiast przedsiębiorca często wpisuje dzień, od którego nie prowadzi działalności gospodarczej. Aby zatem dokonać korekty niezbędne jest sprostowanie wpisu na podstawie obecnego art. 35 ust. 3 SDG, co wiąże się z długotrwałą procedurą administracyjną. Należy zatem umożliwić przedsiębiorcy korektę/zmianę błędnie wpisanej danej w każdym czasie, tak aby odzwierciedlić stan faktyczny.

Zmiana ta wydaje się niezbędna również w kontekście dużej liczby często absurdalnych dla przedsiębiorców wniosków o sprostowania, zmiany we wpisie, wykreślenia z urzędu, ponieważ przedsiębiorca, np. pomylił się bądź też „zmienił zdanie” w zakresie daty zaprzestania, itp. Czas poświęcany na wyjaśnienie takich spraw w postępowaniu administracyjnym nie służy przedsiębiorcy i wiąże się z koniecznością jego udziału w postępowaniu poprzez składanie wyjaśnień, oświadczeń oraz zaświadczeń.

W przypadku ewentualnych „nadużyć” w stosowaniu tego przepisu, po stronie CEIDG zawsze istnieć będzie przesłanka do wykreślenia przedsiębiorcy z urzędu na podstawie art. 36 ust. 1 i 3 (niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy), bądź ewentualnie do jego sprostowania na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 3 (sprostowanie wpisu m.in. ze względu na niezgodność z innymi rejestrami). Po stronie zaś takich organów, jak ZUS i US, istnieją ich własne procedury kontrolne wynikające chociażby ze składanych (bądź nie) deklaracji i składek.

Argumentem za zniesieniem terminu 7 dni na dokonywanie zmian w zakresie danych informacyjnych jest ponadto konsekwencja, do której mogą być pociągnięci przedsiębiorcy z tytułu domniemania prawdziwości danych zawartych we wpisie. W przypadkach bowiem, gdy wobec przedsiębiorcy toczy się postępowanie np. o sprostowanie daty zaprzestania, przedsiębiorca zdany jest na kilkutygodniowe, czasami kilkumiesięczne oczekiwanie na rezultat postępowania i zmianę tej danej z urzędu. W tym czasie wpis w CEIDG zawiera nieprawdziwe dane, podczas gdy przedsiębiorca samodzielnie mógłby dokonać zmiany w ciągu jednego dnia. Takich postępowań rocznie toczy się ok. 4 tysięcy.

Należy w tym miejscu wskazać również na korzyści, jakie płyną z podobnego rozwiązania, które wprowadzono ostatnią nowelizacją SDG w dniu 19 maja 2016 r. Na podstawie art. 64 ustawy o zmianie ustawy SDG dano bowiem przedsiębiorcom możliwość złożenia wniosku o niepodjęciu wykonywania działalności gospodarczej, w tych przypadkach, kiedy nie mogli wcześniej tego zrobić, a we wpisach musieli wskazywać nieprawdziwe daty zaprzestania, chociaż nigdy działalności nie wykonywali. Do tej pory nie odnotowano negatywnych skutków umożliwienia wstecznego wskazywania takiej informacji (brak jest

sygnałów na ich temat z takich organów, jak ZUS i MF). Może to świadczyć o tym, że przedsiębiorcy najpierw dokonują wszelkich formalności i wyjaśnień właśnie w tych dwóch rejestrach, a dane wpisywane do CEIDG traktują jako informacje wtórne. Jeśli więc ta informacja (np. o dacie zaprzestania) ograniczona jest terminem 7 dni na jej zmianę, a po tym terminie pozostają de facto tylko procedury wszczynane z urzędu przez Ministerstwo Rozwoju, przedsiębiorca ma utrudnioną i zbiurokratyzowaną drogę do wskazania prawdziwych danych we właściwym terminie.

Ponadto przedsiębiorca zarówno obecnie, jak i po wprowadzeniu przedmiotowej zmiany powinien mieć świadomość odpowiedzialności za wykroczenia, którą ponosi w przypadku wykonywania działalności bez wpisu do właściwego rejestru lub w przypadku braku dokonania zmian danych objętych wpisem. Reguluje to art. 60¹ § 1 i 2 Kodeksu wykroczeń. Wysokość grzywny, którą obecnie sąd może orzec wynosi od 20 zł do 5 tys. zł (art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń).

Art. 15 ust. 2.

Na podstawie wskazanego przepisu następuje wprowadzenie w ustawie CEIDGiPIP domniemania prawnego, uznającego nieprzerwane wykonywanie działalności gospodarczej w przypadku posiadania dwóch wpisów, gdy we wpisie wykreślonym data wykreślenia jest o jeden dzień wcześniejsza niż data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej zawarta we wpisie aktywnym.

Praktyka urzędów (m.in. urzędów skarbowych, urzędów pracy, oddziałów ZUS) wskazuje na to, że przedsiębiorca wykreślony z CEIDG traci „swoją historię gospodarczą”. Dokonanie przez niego nowego wpisu uznawane jest przez te urzędy jako podjęcie nowej działalności także wtedy, gdy pomiędzy wykreśleniem a dokonaniem nowego wpisu nie ma żadnej przerwy. Wykreślenie przedsiębiorcy jest często konsekwencją zaniedbań tego przedsiębiorcy w zakresie obowiązków ewidencyjnych. Nie oznacza wcale zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. Przedsiębiorca ma obowiązek – gdy nadal wykonuje działalność – dokonania nowego wpisu. Może to uczynić – dzięki elektronizacji systemu wpisu - już następnego dnia od wykreślenia. Jak wskazano wyżej, praktyka wielu urzędów związana ze stosowaniem przepisów szczególnych wskazuje na to, że przedsiębiorca w takim przypadku traci jednak status przedsiębiorcy z doświadczeniem, czy też przestaje spełniać warunek wykonywania działalności przez określony czas. Rodzi to konsekwencje finansowe – np. utratę dofinansowania na rozpoczęcie działalności gospodarczej, uznanie niespełnienia warunków prowadzenia działalności gospodarczej na potrzeby uzyskania dotacji, konieczność przeprowadzenia remanentu, czy konieczność kupienia nowej kasy fiskalnej

Art. 16-23. Rozdział 3 – Zawieszenie wykonywania działalności w CEIDG.

W rozdziale tym zamieszczono dotychczasowe przepisy dotyczące warunków zawieszania wykonywania działalności gospodarczej – obecny art. 14a ustawy SDG, ale jedynie w odniesieniu do przedsiębiorców osób fizycznych wpisanych do CEIDG. Zawarte w nim są również dotychczasowe przepisy ustawy SDG regulujące zasady składania wniosków o zawieszenie i wznowienie wykonywania działalności gospodarczej (obecny art. 32 ustawy SDG).

Projekt uwzględnia zmiany zaproponowane w projekcie ustawy Prawo przedsiębiorców w zakresie rezygnacji z ustanowienia maksymalnego okresu, na który przedsiębiorca może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej. Przedsiębiorca będzie miał prawo złożyć wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej bez wskazywania okresu, na jaki to zawieszenie następuje (będzie miał obowiązek zgłosić wznowienie odrębnym wnioskiem). Jeżeli jednak przedsiębiorca zdecyduje się - we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu - wskazać okres, na jaki zawiesza wykonywanie działalności gospodarczej, wznowienie nastąpi automatycznie z upływem tego okresu.

Duża liczba przedsiębiorców prowadzi działalność mimo, że na podstawie przepisów ustawy SDG podlega wykreśleniu z uwagi na niezłożenie wniosku o wpis informacji o wznowieniu (a w innych rejestrach czyli US, ZUS przedsiębiorca jest „aktywny”, gdyż po okresie zawieszenia opłaca podatki i składki). Proponuje się w związku z tym, aby po upływie okresu zawieszenia, jeżeli przedsiębiorca wskazał go we wniosku o wpis do CEIDG i w tym czasie nie złożył wniosku o wznowienie wykonywania działalności gospodarczej, uznawać, że przedsiębiorca wznowił działalność gospodarczą, a we wpisie przedsiębiorcy automatycznie pojawiała się informacja o wznowieniu działalności. Wówczas to do przedsiębiorcy należał będzie obowiązek wykreślenia wpisu w związku z zaprzestaniem działalności gospodarczej, ze wskazaniem faktycznej daty tego zaprzestania, co umożliwi mu również nowe rozwiązanie co do terminu na złożenie takiego wniosku (rezygnacja z ograniczenia 7 dni do dokonania zmiany we wpisie bądź dokonanie wykreślenia w związku z trwałym zaprzestaniem).

Za przyjęciem tego rozwiązania przemawiają również argumenty przedstawiane kilka lat temu przez Departament Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów. Z analizy tej jednoznacznie wynikało, że jeżeli po okresie zawieszenia działalności podatnik podejmuje aktywność, która spełnia przesłanki definicji działalności gospodarczej określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychody uzyskane z tej aktywności stanowią dochody z działalności gospodarczej, niezależnie od okoliczności, czy podatnik jest zarejestrowany w CEIDG, czy też nie. Urzędy skarbowe w pierwszym rzędzie kierują się przepisami z zakresu prawa podatkowego.

Art. 24 ust. 1 i art. 26.

Informacja o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej stanie się daną dopisywaną z urzędu – obok danych dotychczasowych, takich jak PESEL, informacja o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, kurateli i opiece.

Przedsiębiorcy składając wniosek o zawieszenie/wznowienie będą określać datę zawieszenia/wznowienia. Ww. wniosek będzie następnie przekazywany do ZUS/KRUS, US i GUS w celu weryfikacji.

Praktyka wskazuje, że przedsiębiorcy składając wniosek o zawieszenie mogą nie spełniać wymogów związanych:

- 1) z zawieszeniem z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem;
- 2) ze skutecznym zawieszeniem (np. pomimo zatrudniania pracowników).

Informacje te weryfikuje dopiero ZUS.

W związku z powyższym do Ministerstwa Rozwoju wpływają wnioski z ZUS informujące o nieskutecznym zawieszeniu (niewyrejestrowany pracownik) z prośbą o „sprostowanie wpisu” w zakresie informacji o zawieszeniu. Na podstawie ww. informacji prowadzone jest postępowanie, z tytułu niezgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, które trwa co najmniej kilka tygodni, a nawet miesięcy. Biorąc pod uwagę zakres ww. informacji oraz fakt, iż to ZUS dysponuje jedynymi, prawdziwymi i aktualnymi danymi w zakresie zawieszenia, w szczególności zawieszenia ze względu na opiekę nad dzieckiem, czy w zakresie spełnienia warunków zawieszenia, jakim m.in. jest wyrejestrowanie pracowników. W związku z tym zasadne jest by ww. informacja o zawieszeniu była w pierwszej kolejności weryfikowana przez ZUS, a następnie dopisywana przez ten organ z urzędu do wpisu przedsiębiorcy.

Wniosek o wpis informacji o zawieszeniu lub wznowieniu będzie inicjowany przez przedsiębiorcę w CEIDG wnioskiem o zmianę wpisu – zgodnie z art. 15 ust. 1.

Funkcjonowanie wskazanego rozwiązania realizowane byłoby na wzór dopisywania informacji o upadłości, zakazie, NIP itp., który został określony w obecnym art. 31 SDG. Dzięki temu uległaby ograniczeniu liczba błędnie wskazanych informacji o zawieszeniu/wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej oraz liczba postępowań administracyjnych zmierzających do sprostowania wpisu.

Art. 24 ust. 2.

1. Ustanowienie podstawy prawnej do automatycznej weryfikacji adresu przedsiębiorcy na podstawie danych bazy TERYT. Jeśli dokonano zmian w adresie przedsiębiorcy (np. uchwała gminy o zmianie nazwy ulicy), dane te powinny być „zaciągnane” wprost z bazy TERYT bez konieczności składania wniosku przez przedsiębiorcę. W przypadku zmiany danych adresowych w rejestrze TERYT, CEIDG zmieniałoby te dane po otrzymaniu („zaciągnięciu”) tych informacji z rejestru TERYT.

2. Zmiana nazwiska bez konieczności składania wniosku CEIDG-1, aktualizacja/zmiana na podstawie danych rejestru PESEL – sytuacja podobna, jak wyżej w rejestrze TERYT. Aktualnie przedsiębiorca, który zmienił nazwisko (ew. numer PESEL), musi złożyć wniosek o zmianę. Dane te jednak mogłyby być automatycznie zmieniane w oparciu o dane wynikające z rejestru PESEL, bez konieczności wypełniania formularzy przez przedsiębiorcę.

Art. 33 ust. 3.

Przepis ten zakłada stworzenie podstawy prawnej zapewniającej dostęp ministra właściwego do spraw gospodarki do danych innych rejestrów, możliwa będzie także wzajemna weryfikacja danych (obecny art. 27 ust. 5 SDG oraz art. 10 CEIDGiPIP mówią bowiem tylko o danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG).

Pomimo istnienia obecnie art. 27 ust. 5 SDG, zgodnie z którym CEIDG korzysta z informacji zawartych w rejestrach publicznych dostępnych w formie elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG, w szczególności w celu weryfikacji danych wpisanych do CEIDG, organy odmawiają udzielenia informacji np. o dacie zawieszenia, czy zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, wynikającej z ich rejestrów. Nie zapewniają również wglądu do swoich rejestrów (np. CRP-KEP), powołując się na brak podstawy prawnej w „ich przepisach” do udzielania informacji lub korzystania z dostępu do rejestru. Zaproponowane rozwiązanie miałyby na celu skrócenie postępowań administracyjnych dotyczących wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG oraz sprostowania wpisu. Przedsiębiorcy uniknęliby ponadto przedkładania dodatkowych dokumentów niezbędnych do wyjaśnienia sprawy. Postępowania administracyjne nie wymagałyby od przedsiębiorcy dużej aktywności procesowej w postaci składania wyjaśnień, zaświadczeń i oświadczeń. Postępowanie dowodowe mogłoby w wielu przypadkach opierać się wyłącznie o dane zawarte w innych rejestrach, pozyskane z urzędu, bez ujemnych skutków dla prawidłowości ustaleń faktycznych.

Art. 42-50. Rozdział 6 - Rejestr pełnomocnictw, prokury i zarządu sukcesyjnego.

W rozdziale tym przewidziane są konkretne zapisy związane z rozszerzeniem zadań CEIDG dotyczących funkcji informacyjnej CEIDG (art. 2 ust. 2 pkt 5-7 CEIDGiPIP) o rejestr pełnomocnictw, prokury i zarządu sukcesyjnego.

Od 2011 r. przedsiębiorca ma możliwość wpisania do CEIDG informacji o ustanowionym pełnomocniku. Aktualnie w CEIDG można uwidocznić zarówno upoważnienie do dokonywania czynności zwykłego zarządu (tzw. pełnomocnictwo ogólne), do dokonania czynności określonego rodzaju (pełnomocnictwo rodzajowe), bądź do dokonania oznaczonej czynności (pełnomocnictwo szczególne). Wskazanie pełnomocnika we wpisie ma pozytywne skutki finansowe jedynie w działaniach przed organami administracji publicznej (art. 25a ust. 1 ustawy SDG – w praktyce zwolnienie z opłaty skarbowej od przedłożenia dokumentu

pełnomocnictwa). Podkreślenia wymaga, że samo wskazanie pełnomocnika w CEIDG nie jest równoznaczne z jego ustanowieniem, które następuje w myśl przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, w formie w przewidzianej tymi przepisami.

Z danych zgromadzonych ST CEIDG wynika, że z możliwości uwidocznienia w CEIDG informacji o udzielonym pełnomocnictwie korzysta ogółem blisko 8,5% przedsiębiorców z ok. 2,5 mln aktywnych przedsiębiorców. Wypracowana praktyka wskazuje na potrzebę rozszerzenia funkcjonalności CEIDG w zakresie elektronicznego udzielania pełnomocnictwa, które uwidaczniane jest w CEIDG. Uregulowaniu podlegać będzie kwestia odwołania pełnomocnictwa oraz jego formy. Rejestr ten umożliwi przedsiębiorcy skuteczne zarządzanie „na odległość” (z wykorzystaniem środków elektronicznych) udzielonymi przez niego pełnomocnictwami.

Art. 51 ust. 3.

Dzięki temu przepisowi możliwe będzie stworzenie nowych kanałów komunikacji z przedsiębiorcami wpisanymi do CEIDG, za pomocą krótkiej wiadomości tekstowej wysyłanej na telefon komórkowy.

Przepis stanowić będzie wyraźną podstawę prawną do przekazywania ważnych informacji przedsiębiorcy za pomocą innych kanałów komunikacji niż droga tradycyjna, tj. „papierowa”. Przedsiębiorcy podają w formularzu CEIDG-1 w rubryce dane kontaktowe numer telefonu. Na ww. numer telefonu mogłyby być przesyłane informacje o zmianie danych wpisowych, np. dopisanie informacji o koncesji, licencji, sprostowaniu wpisu oraz komunikaty np. o zbliżającym się upływie terminu zawieszenia. Pozwoliłoby to przedsiębiorcy na podjęcie odpowiednich działań w zakresie zarządzania swoim wpisem.

Art. 59.

W przepisie tym zawarta jest propozycja uproszczeń w uzyskiwaniu zaświadczeń z ZUS, US, KRK – dla przedsiębiorców posiadających konto w systemie teleinformatycznym CEIDG – co może podnieść liczbę przedsiębiorców korzystających wyłącznie z CEIDG wyłącznie w sposób on-line (należy zauważyć, że obecnie tylko ok. 3% przedsiębiorców wybiera możliwość składania wniosków do CEIDG tą drogą).

Za pomocą CEIDG, bez konieczności udawania się osobiście i odbierania dokumentu w wersji papierowej, byłoby możliwe uzyskanie informacji o niezaleganiu w podatkach i innych należnościach (US), o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (ZUS), jak również uzyskanie zaświadczenia o niekaralności (KRK). Uzyskanie ww. informacji będzie możliwe wyłącznie dla zalogowanych/uprawnionych użytkowników, drogą elektroniczną. Za pośrednictwem CEIDG (przekierowanie na właściwy rachunek organu) przedsiębiorca będzie

mógł też uiścić opłatę skarbową za uzyskanie tych zaświadczeń (US – 21 zł, ZUS – bezpłatnie, KRK – 20 zł).

Art. 60-74. Rozdział 8 - Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP).

Art. 60.

W przepisie tym następuje wyznaczenie ministra właściwego do spraw gospodarki jako organu prowadzącego Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy. Wskazano w nim podstawowe zadania PIP, określono sposób jego prowadzenia przy użyciu systemu informatycznego, ustanowiono zakres informacji, do których dostęp zapewnia PIP. Ponadto, art. 60 nakłada na PIP obowiązek realizacji zadań punktu kontaktowego dla administracji oraz punktu kontaktowego dla usługodawców i usługobiorców, o których mowa w art. 3c ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Uznano, że nie jest zasadne utrzymywanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki odrębnych portali o zbliżonym zakresie informacyjnym.

Art. 61.

Na podstawie wskazanego przepisu następuje nałożenie na PIP obowiązku umożliwienia składania za pośrednictwem Punktu wniosków, oświadczeń lub notyfikacji w sprawach związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej, w tym również wniosków do CEIDG. Ma to zapewnić większą integrację rejestrów, których celem jest gromadzenie i udostępnianie informacji o podmiotach gospodarczych, niezależnie od formy prowadzonej działalności gospodarczej. Przepis określa sposób przechowywania, udostępniania lub dostarczania wniosków do organów realizujących sprawy, o których mowa w art. 60 ust. 2 pkt 1. Wnioski mogą być przekazywane na elektroniczne skrzynki podawcze tych organów lub do systemów informatycznych prowadzonych przez te organy. W ust. 3 i 4 określono sposób podpisywania wniosków składanych do organów za pośrednictwem PIP. Ust. 5 zobowiązuje PIP do umożliwienia organom realizującym procedury za pośrednictwem Punktu do przekazywania lub utworzenia i przesłania osobie składającej dokumenty urzędowego poświadczenia odbioru. W ramach art. 61 zawarto regulacje dot. terminu wszczęcia spraw realizowanych poprzez PIP oraz zobowiązano Punkt do umożliwienia doręczenia dokumentów w trybie właściwym dla sprawy, której dotyczy. W ust. 8 zawarto czytelne i jednoznaczne uprawnienie do przechowywania przez PIP dokumentów i danych związanych z realizacją spraw.

Art. 62.

W przepisie tym następuje uszczegółowienie zakresu informacji udostępnianych poprzez PIP oraz określenie terminów, trybu i sposobu udzielania informacji na wniosek osób zainteresowanych. Różnicą w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów jest

jednoznaczne nadanie Punktowi uprawnienia do udzielania odpowiedzi na wnioski w przypadku, gdy wnioskowana informacja jest dostępna w zasobach informacyjnych Punktu. Ponadto, ponieważ przepis art. 60 ust. 4 wyłącza spod spraw załatwianych przez Punkt możliwość prowadzenia postępowań odwoławczych i kontrolnych, to jednak w art. 62 ust. 1 pkt 1 wyraźnie zobowiązano organy, o których mowa w art. 60 ust. 2 pkt 1, do udzielenia wszelkich informacji na temat procedur dotyczących tych kontroli i odwołań, wiążących się z podejmowanym rodzajem działalności. Są to niezwykle istotne informacje, ponieważ przedsiębiorcy chcą mieć świadomość np. co do tego, jakie konkretnie procedury kontrolne mogą wobec nich być zastosowane przy wykonywaniu danego rodzaju działalności. Ponadto na podstawie przepisu art. 62 celem działania PIP jest zapewnienie kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości i przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem Punktu. W ust. 4 zdefiniowano termin kompletności informacji, co pozwoli na wyeliminowanie informacji, która poprzez odwołania do innych aktów prawnych staje się zawiła i niezrozumiała. Ust. 5 nadaje uprawnienie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zwrócenia się do innych organów realizujących zadania publiczne o wytworzenie, zaktualizowanie, korektę informacji publikowanej w PIP. Ust. 6 uprawnia PIP do udostępniania informacji w językach obcych.

Art. 63.

Jednoznacznie wyłączono z zakresu zadań PIP prowadzenie doradztwa w indywidualnych sprawach.

Art. 64.

Przepis ten dokonuje bezpośrednio transpozycji dyrektywy usługowej w zakresie obowiązku udostępniania informacji o adresach stron internetowych pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach.

Art. 65.

Przepis ten zapewnia umożliwienie realizacji wszelkich obowiązków związanych z działalnością gospodarczą, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydawaniem europejskiej legitymacji zawodowej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 66.

Na mocy wspomnianego przepisu następuje nałożenie ogólnego obowiązku na organy prowadzące sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej do zapewnienia możliwości dokonania płatności elektronicznej w przypadku, gdy dana sprawa wymaga wniesienia opłaty. Przepis ma

zapewnić transakcyjność i możliwość realizacji spraw w pełni elektronicznie za pośrednictwem strony internetowej PIP.

Art. 67.

Zawiera on upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, które określi sposób i tryb współpracy organów prowadzących sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej z PIP. Jest to delegacja fakultatywna, ponieważ potrzeba wydania rozporządzenia może pojawić się wraz z technologicznym lub organizacyjnym rozwojem usług Punktu lub znaczącym wzrostem zainteresowania jego usługami.

Art. 68.

Przepis ten zawiera upoważnienie ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia regulującego tryb i sposób funkcjonowania PIP oraz korzystania z niego przez użytkowników. Jest to delegacja fakultatywna. Potrzeba wydania rozporządzenia może zaistnieć w przypadku technologicznego lub organizacyjnego rozwoju usług świadczonych przez Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy lub w przypadku znaczącego wzrostu zainteresowania jego usługami.

Art. 69.

Na podstawie tego przepisu może nastąpić fakultatywnie powierzenie przez ministra właściwego do spraw gospodarki zadań PIP innym podmiotom. Przepis ten może mieć zastosowanie w przypadku braku możliwości zapewnienia zasobów niezbędnych do technicznego i organizacyjnego utrzymania Punktu w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 70.

Wyrażona została w nim zasada ogólna, zobowiązująca PIP oraz organy udostępniające informacje za jego pośrednictwem, do stosowania prostego i zrozumiałego języka, co przyczyni się do powstawania treści, na podstawie których odbiorca nieposiadający przygotowania prawniczego, uzyska jednoznaczną informację o swoich prawach i obowiązkach.

Art. 71.

Przepis ten zakłada obowiązek zapewnienia spójności informacji i usług dotyczących spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej udostępnianych za pośrednictwem systemów informatycznych ministra właściwego do spraw gospodarki oraz systemów jednostek jemu podległych i nadzorowanych.

Art. 72.

Przyjęte zostało zobowiązanie organów władzy publicznej do udzielania za pośrednictwem PIP informacji w sprawach, w których nie są podmiotami realizującymi, ale odpowiadają za przygotowanie przepisów w ramach kierowanych działów administracji rządowej, które to ustawowo ustanawiają przebieg procedur administracyjnych realizowanych później np. przez jednostki samorządu terytorialnego.

Przepis ten pozwoli również na tworzenie i funkcjonowanie w ramach PIP fizycznych placówek wspomagających przedsiębiorców oraz ułatwiających kontakt z nimi.

Art. 73.

Przepis ten zawiera uprawnienie dla Prezesa Rady Ministrów do rozstrzygania na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki sporów kompetencyjnych o właściwość organu odpowiedzialnego za udostępnienie informacji.

Art. 74.

Przepis ma na celu usprawnienie procesów związanych ze zbieraniem od obywateli sugestii i pomysłów dot. treści publikowanych w PIP oraz funkcjonalności systemu teleinformatycznego Punktu. Zgodnie z proponowanym przepisem sugestie przesyłane poprzez PIP nie stanowią skarg i wniosków, o których mowa w Dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgłaszane sugestie po dokonaniu anonimizacji mogą być przesyłane innym organom lub publikowane w PIP.

5. Wejście w życie ustawy

Ustawa, z uwagi na ścisły funkcjonalny związek z ustawą – Prawo przedsiębiorców, wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w odrębnej ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz niektóre inne ustawy z pakietu „Konstytucji Biznesu”.

6. Informacje dodatkowe

1) Zgłoszenie lobbingowe

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

2) Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3) Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych*¹, w związku z tym projekt ustawy nie będzie podlegał notyfikacji.

¹ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.